

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 20 shkurt 2024
Nr. Ref.: RK 2338/24

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

për

rastin nr. KI170/22

Parashtrues

Sabit Asllani

**Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit [Pml.nr.301/2022]
të Gjykatës Supreme të Kosovës të 6 shtatorit 2022**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare
Nexhami Rexhepi, gjyqtar dhe
Enver Peci, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

- Kërkesa është parashtruar nga Sabit Asllani nga fshati Smirë, Komuna e Vitisë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [Pml.nr.301/2022] të Gjykatës Supreme të Kosovës të 6 shtatorit 2022, në lidhje me Aktgjykimin [PAKR.nr.132/2022] të Gjykatës së Apelit - Departamenti i Krimave të Rënda të 15 prillit 2022, në lidhje me Aktgjykimin [2020:188929] e Gjykatës Themelore në Ferizaj - Departamenti i Krimave të Rënda të 10 shkurtit 2022.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara të gjykatave të rregullta, të cilat pretendohet se cenojnë të drejtat dhe liritë e parashtruesit të kérkesës të garantuara nga neni 24 [Barazia para Ligjit], neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], neni 36 [E Drejta e Privatësisë], dhe neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6.1 (E drejta për një proces të rregullt), nenin 8 (E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) dhe nenin 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 5 të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenet 22 (Procedimi i kérkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullin 25 (Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së Punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e Punës).
5. Më 7 korrik 2023, Rregullorja e Punës e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 01/2023, është botuar në Gazeten Zyrtare të Republikës së Kosovës dhe ka hyrë në fuqi pesëmbëdhjetë (15) ditë nga data e publikimit të saj. Prandaj, gjatë shqyrimit të kérkesës, Gjykata Kushtetuese i referohet dispozitave të Rregullores së Punës në fjalë, e cila e shfuqizoi Rregulloren e Punës së Gjykatës Kushtetuese nr. 01/2018. Në këtë drejtim, në përputhje me rregullin 78 (Dispozita Tranzicionale) të Rregullores së Punës nr. 01/2023, përjashtimisht, dispozita të caktuara të Rregullores së Punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 01/2018, të miratuar më 31 maj 2018, do të vazhdojnë të zbatohen në lëndët e regjistruar në Gjykatë përparrë shfuqizimit të saj, vetëm nëse dhe për aq sa janë më të favorshme për palët.

Procedura para Gjykatës Kushtetuese

6. Më 7 nëntor 2022, parashtruesi i kérkesës ka parashtruar kérkesën përmes postës në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata), të cilën Gjykata e regjistroi më 9 nëntor 2022.
7. Më 14 nëntor 2022, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin [nr. GJR.KI170/22] emëroi gjyqtarin Bajram Ljatifi për Gjyqtar raportues, ndërsa me Vendimin [nr. KSH.KI170/22], caktoi Kolegjin shqyrties të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, kryesuese, Radomir Laban, dhe Remzije Istrefi Peci si anëtarë.
8. Më 16 nëntor 2022, Gjykata e informoi parashtruesin e kérkesës për regjistrimin dhe në të njëjtën ditë i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës Supreme.

9. Më 16 dhjetor 2022, gjyqtari Enver Peci dha betimin para Presidentes së Republikës së Kosovës, me ç'rast filloi mandati i tij në Gjykatë.
10. Më 30 janar 2023, Kolegji shqyrta e shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

11. Bazuar në dosjen e lëndës, Gjykata konstaton se më 28 maj 2021, Prokuroria Themelore në Ferizaj - Departamenti për Krime të Rënda (në tekstin e mëtejmë: Prokuroria) ngriti aktakuzën [PP.I.nr.153/20] kundër parashtruesit të kërkesës dhe personit A.E., me dyshimin e arsyeshëm se kanë kryer veprën penale "*Blerja, posedimi, shpërndarja dhe shitja e paautorizuar e narkotikëve, substancave psikotrope dhe analoge nga në neni 267, paragrafi 1, lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPK)*".
12. Më 10 shkurt 2022, Gjykata Themelore në Ferizaj - Departamenti i Krimeve të Rënda (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore) nxori Aktgjykimin [2020:188929] me të cilin e ka shpallur parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale për të cilën ishte akuzuar, duke e dënuar atë me 6 vjet burg dhe gjobë në vlerë prej 10 mijë euro, si dhe konfiskim të përhershëm të;
 - a) *11 pakove me substanca narkotike të llojit heroinë me peshë totale neto prej 5432,88 gramë [...]*
 - b) *veturës Volkswagen Golf, ngjyrë hiri me regjistrim francez [...]*

13. Në arsyetimin e aktgjykit [2020:188929], Gjykata Themelore ndër të tjera theksoi:

"Gjykata vlerësoi të gjitha dëshmitë, pretendimet e paditësit, avokatit, mbrojtjes së të akuzuarve dhe arriti në konkluzion se ishte arritur që gjendja faktike e cekur në shpalljen e aktgjykit të dëshmohej plotësisht dhe përtej çdo dyshimi."

"Paneli gjykues fillimisht ka konkluduar se është dëshmuar se i pandehuri A.E., më 8 tetor 2020, ka fshehur një çantë me substanca narkotike të llojit heroinë në një kioskë të vendosur në oborrin e të pandehurit S.A., me peshën e përcaktuar në shpalljen e aktgjykit. Gjithashtu, është dëshmuar se para se të vendoste çantën në kioskë, ai ishte takuar me të pandehurin S.A. [...]"

"Mbrojtja e të akuzuarve ishte kontradiktore në shumë gjëra, por në fakt nuk u kontestuan rrethanat kryesore në të cilat gjykata u orientua për të gjetur dhe argumentuar vërtetësinë e përfshirjes së të pandehurit S.A. në kryerjen e kësaj veprë penale së bashku me të pandehurin A.E."

"[...] paneli shqyrta e konstatuar përfundimisht se i pandehuri S.A., përvëç që kishte dijeni për substancën narkotike, së bashku me të pandehurin A.E., kanë vendosur një qese me drogë narkotike në veturën e tij Golf me targa franceze, e cila drejtohej nga i pandehuri S., pronar i së cilës ishte, e kanë shkuar në oborrin e familjes A., dhe çantën me drogë narkotike e kanë fshehur në kioskën që ishte në oborr, dhe kjo ka të bëjë me shumë veprime që janë zbuluar në procedurë dhe gjatë shqyrtimit gjyqësor.

Si të kuptohet ndryshe mbrojtja e të pandehurit S.A., kur gjatë mbrojtjes së tij ai pranon se i pandehuri A.E i ka kërkuar të gjejë një vend ose një mik për të mbajtur një qese për disa ditë [...]"

“Pas vlerësimit të propozimit të Prokurorisë për gjendjen e dokumenteve dhe provave, gjykata konstatoi se sasia e lëndës narkotike e përmendur në shpalljen e aktgjykit të bazë të nenit 267 parografi 5 të KPRK-së është konfiskuar përgjithmonë. Gjithashtu, konfiskohet përgjithmonë automjeti i pasagjerëve Golf 6, ngjyrë hiri, me regjistrim francez [...].”

14. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkueses parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykit [2020:188929] të Gjykatës Themelore, duke cekur; **a)** se me aktgjykitin e kontestuar është kryer shkelje materiale e dispozitave të procedurës penale të referuara në nenin 384, parografi 1, pika 10 lidhur me nenin 370, paragrafet 6 dhe 7 të KPK-së, me arsyetimin se aktgjykiti bazohet në prova të papranueshme, **b)** se ka ardhur deri te tejkalimi i aktakuzës të cilën e ka përpiluar prokuroria, **c)** se Gjykata Themelore e ka mbështetur aktgjykitin në prova kontradiktore, **d)** se sekuestrimi dhe konfiskimi i përhershëm i mjetit bie ndesh me provat”.
15. Më 15 prill 2022, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykitin [PAKR.nr.132/22], i cili hodhi poshtë si të pabazuar ankesën e mbrojtësit të parashtruesit të kërkuesës, ndërsa e konfirmoi në tërësi Aktgjykitin [2020:188929] e Gjykatës Themelore të 10 shkurtit 2022.
16. Në arsyetimin e Aktgjykit [PAKR.nr.132/22], në lidhje me pretendimet kryesore të ankimit, Gjykata e Apelit ndër të tjera ka cekur;

“a) *Gjykata e Apelit konstaton se pretendimet e lartpërmendura janë të pabaza, sepse në ankim thuhet se aktgjykiti i kontestuar përmban shkelje të konsiderueshme të dispozitave të procedurës penale të referuara në nenin 384, parografi 1, pika 12 i referohet dispozitave të nenit 370, paragrafet 6 dhe 7 të KPK-së, pasi shpallja e aktgjykitit është e qartë, e kuptueshme dhe konkrete, si dhe se është plotësish në përputhje me arsyetimin, si dhe me përbërjen e aktgjykitit. Dispozita është miratuar në përputhje me dispozitivin e nenit 370, parografi 4, lidhur me nenin 365 të KPK-së, ku përfshihen të gjitha faktet dhe rrethanat që lidhen me ngjarjen kritike, dhe faktet dhe rrethanat nga të cilat lindin të gjitha elementet objektive dhe subjektive, vepra penale është kryerja, blerja, mbajtja, hedha në treg ose shitja e paautorizuar e drogave narkotike, substancave psikotrope dhe substancave analoge në bashkëkryerje nga neni 267, parografi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK,[...].”*

“b) *Po ashtu, kur bëhet fjalë për tejkalimin e aktakuzës, siç pretendojnë avokatët mbrojtës të të akuzuarve, bëhet fjalë për pretendimin se aktakuza është tejkaluar, vetëm për faktin se dispozita përshkruan edhe fjalët që kanë të bëjnë me qëllimet e të akuzuarit për të dërguar substancën narkotike në Francë, fjalët që, përkundër kësaj, prokuroria në argumentin përmbyllës i hoqi nga aktakuza, sepse të njëjtat, përkatësisht veprimet e inkriminuara në fjalë nuk hyjnë në fushën e veprës penale në fjalë për të cilën të akuzuarit janë shpallur fajtorë, dhe se prokuroria kujdeset siç duhet për kualifikimin ligjor të veprës penale, përkatësisht pasi që është vepër penale në bashkëkryerje - blerje, posedim, vendosje në treg dhe shitje e drogave narkotike, substancave psikotrope dhe analoge nga neni 267 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe jo nga parografi 2 i nenit në fjalë, u hoq nga aktakuza dhe aktakuza[...].”*

“c) *Në këtë çështje të së drejtës penale, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar provat në përputhje me dispozitat e nenit 361, parografi 2 ndërsa për prova kontradiktore ka vepruar në përputhje me dispozitat e nenit 370, parografi 7 të KPK-së, duke shpalosur plotësish se cilat fakte dhe për cilat arsyetohen konsideron të provuara ose të paprovuara, duke vlerësuar provat kontradiktore,[...].”*

“d) Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, pretendimet ankimore për konfiskimin e një automjeti pa prova nuk qëndrojnë, sepse në këtë rast të veçantë është kryer një vepër penale e shkallës së parë, në bazë të dispozitës ligjore të nenit 267, paragrafët 1 dhe 5 të KPRK-së, automjeti i është sekuestruar të akuzuarit si mjet për kryerjen e veprës penale, pasi pikërisht me automjetin në fjalë janë transportuar substanca narkotike [...].”

17. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës parashtroi në Gjykatën Supreme një kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktgjykimit [PAKR.nr.132/22], të Gjykatës së Apelit, duke cekur; **a)** se kjo ishte një shkelje e konsiderueshme e dispozitave të procedurës penale, sepse ishte shkelur dispozita e procedimit penal, identiteti objektiv i aktakuzës që rezultoi në tejkalimin e saj, në kundërshtim me nenin 384, parografi 1, pika 1.10 e KPK, **b)** Gjithashtu, se në aktgjykim janë bërë shkelje të konsiderueshme të dispozitave të procedurës penale të referuara në nenin 384, parografi 1, pika 1.10 referuar nenit 370, parografi 7 të KPK, për shkak se aktgjykimi është i paqartë, **c)** se gjykata e shkallës së parë, duke vlerësuar gabimisht provat e kryera, ka nxjerrë konkluzione mbi ekzistencën e të gjitha elementeve të veprës penale, **d)** se vendimi i gjykatës për sekuestrimin e mjetit nga i dënuari është i paligjshëm.
18. Më 6 shtator 2022, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin [Pml.nr.301/2022], me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë së mbrojtësve të parashtruesve të kërkesës së parashtruar kundër Aktgjykimit [2020:188929] të Gjykatës Themelore dhe Aktgjykimit [PAKR.nr.132/2022] të Gjykatës së Apelit.
19. Në arsyetimin e aktgjykimit të saj në lidhje me pretendimet ankimore në kërkesë, Gjykata Supreme konkludoi *ndër* të tjera se:
 - a)** “Duhet theksuar se në shqiptimin e aktgjykimit të gjykatës së shkallës së parë është konstatuar se me qëllimin e transportimit në shtetin e Francës” përkundër faktit se prokurori i shtetit në argumentin përmbyllës e tërhoqi këtë konstatim nga dispozita e aktakuzës, megjithatë, kjo gjykatë konstaton se në këtë rast të veçantë nuk është çështje e tejkalimit të aktakuzës vetëm për shkak se dispozita pëershkruan fjalë që lidhen me qëllimin e të dënuarit për të dërguar substancën narkotike në Francë në bazë të këtij pëershkrimi faktik, pozita e veprës së tij penale nuk është e renduar dhe kjo nuk e ka ndryshuar rolin e tij në kryerjen e veprës penale, sepse qëllimi i të dënuarit ishte transportimi i substancës narkotike dhe pastaj shitja e saj [...].”
 - b)** “Kjo gjykatë, duke vlerësuar pretendimet nga padia, si dhe në bazë të shkresave të lëndës, konstaton se të dy aktgjykimet janë të qarta, të kuptueshme dhe në pajtim me veten dhe arsyetimin, si dhe të bazuara në provat e paraqitura dhe të vlerësuara si dhe në to paraqitet qartë se cilat fakte dhe për cilat arsyet merren si të provuara ose të paprovuara. Në arsyetimin e aktgjykimeve janë dhënë arsyet të përshtatshme faktike dhe konkluzione të qarta për të gjitha faktet përkatëse në lidhje me fajësinë e të dënuarit, me të cilat kjo gjykatë pajtohet.”
 - c)** “Në arsyetim të aktgjykimit është kryer veçmas analizë e mjaftueshme e provave dhe janë dhënë arsyet të qarta për to, të cilat edhe gjykata e shkallës së dytë i ka gjetur të sakta. Arsyet e dhëna në arsyetimin e aktgjykimeve janë të drejta dhe ligjore, si dhe kanë mbështetje të plotë në provat e kryera në shqyrtimin gjyqësor. Prandaj, në arsyetimin e aktgjykimit janë renditur të gjitha arsyet pse gjykata ka konkluduar se veprimet e të dënuarit Sabit Asllani kanë përbushur elementet e veprës penale të blerjes, posedimit, hedhjes në

treg dhe shitjes së drogave narkotike, substancave psikotrope dhe analoge nga nenit 267, paragrafi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së.”

- d) “*Lidhur me pretendimet e mbrojtjes se vendimi i gjykatës për sekuestrimin e automjetit nga i dënuari është i paligjshëm, sipas vlerësimit të kësaj gjykate, këto pretendime nuk qëndrojnë. Pikërisht me automjetin e të dënuarit Sabit Asllani që kishte transportuar lënda narkotike, dhe më pas ishte fshehur në oborrin e shtëpisë së vëllait të të dënuarit Sabit Asllani, kështu që në këtë rast konkret automjeti është përdorur si mjet për kryerjen e veprës penale, ku sipas ligjit është konfiskuar nga aktgjykimi i kontestuar në përputhje me dispozitat ligjore të nenit 267, paragrafet 1 dhe 5 të KPK-së.*”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimet e kundërshtuara janë nxjerrë në shkelje të tij drejtave dhe lirive të tij të garantuara nga nenit 24 [Barazia para Ligjit], nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 36 [E Drejta e Privatësisë], dhe nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 (E drejta për një proces të rregullt), nenin 8 (E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) dhe nenit 13 (E drejta për zgjidhje efektive) të KEDNJ-së.
21. Parashtruesi i kërkesës përpinqet të shpjegojë pretendimet në këtë mënyrë:
22. Me rastin e shkeljeve të nenit 24 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës thekson “*se ndaj tij ishin të pabarabartë në raport me palën tjeter organet më të larta të përmendura. Sipas parashtruesit të kërkesës, Gjykata Themelore në Ferizaj – Departamenti i Krimeve të Rënda nuk mori parasysh kërkesën e tij për sekuestrimin e një automjeti të markës Volkswagen Golf, ngjyrë hiri e regjistrimit francez AB-410 HD, ndërsa me propozimin për sekuestrimin e përhershëm të telefonit Samsung të përdorur nga i pandehuri A.E. lejohet sepse përdorimi i telefonit mobil i të pandehurit A.E. për të kontaktuar të pandehurin Sabit Asllani nuk mund të konsiderohet si mjet i drejtpërdrejtë për kryerjen e veprës penale.*
23. Në lidhje me shkeljet e nenit 31 të Kushtetutës lidhur me nenin 6 të KEDNJ, parashtruesi i kërkesës thekson, “*se shkelja e pretenduar manifestohet në faktin se prokurori i shtetit ka ndryshuar aktakuzën gjatë procedurës në Gjykatën Themelore...*”.
24. Për pretendimin e shkeljes së nenit 36 [E Drejta e Privatësisë] të Kushtetutës në lidhje me nenit 8 (E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës thekson “*se aktgjykimet e kundërshtuara bazohen në prova me SMS, përdorimi i të cilave është i papranueshëm, duke cenuar kështu të drejtën e parashtruesit të kërkesës për privatësi dhe jetë private*”.
25. Lidhur me shkeljen e pretenduar të nenit 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës në lidhje me nenit 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të GJEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës pohon “*se aktgjykimet e cekura janë në kundërshtim me njëra-tjetrën dhe se gjykatat, pas shqyrtimit të aktakuzës, duhej ta lironin atë*”.
26. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga gjykata që të shpallë kërkesën të pranueshme; të konstatojë se ka pasur shkelje të neneve 24, 31, 36 dhe 54 të Kushtetutës në lidhje me nenit 6, 8 dhe 13 të KEDNJ; të shpallë të pavlefshëm aktgjykimin e Gjykatës Supreme [PML.nr.301/2022], aktgjykimin e Gjykatës së Apelit [PAKR.nr.132/2022] dhe aktgjykimin e Gjykatës Themelore [2020;188929] në lidhje me veprën penale për të cilën u shpall fajtor, si dhe të kthejë në rishqyrtim lëndën e tij në Gjykatën Themelore

në Ferizaj; dhe që Gjykata të “lejojë kthimin e automjetit të sekuestruar derisa Gjykata Themelore ta kthejë atë në rivendosje sipas vendimit të Gjykatës Kushtetuese.”

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 24 [Barazia para Ligjit]

- “1. Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim.
2. Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjeve me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal.
3. Parimet e mbrojtjes së barabartë ligjore nuk parandalojnë vënien e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe përparimin e të drejtave të individëve dhe grupeve që janë në pozitë të pabarabartë. Masat e tillë do të zbatohen vetëm derisa të arrihet qëllimi për të cilin janë vënë ato.”

Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

- “1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarrur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.”

Neni 36 [E Drejta e Privatësisë]

- “1. Çdokush gëzon të drejtën që t'i respektohetjeta private dhe familjare, pacenueshmëria e banesës dhe fshehtësia e korrespondencës, telefonisë dhe e komunikimeve të tjera.
2. Kontrolllet e cilësdo banese ose cilitdo objekti privat, që mendohet se janë të domosdoshme për hetimin e krimtit, mund të bëhen vetëm deri në shkallën e domosdoshme dhe vetëm pas miratimit nga ana e gjykatës, pas shpjegimit të arsyeve pse një kontroll i tillë është i domosdoshëm. Shmangia nga kjo rregull lejohet, nëse është e domosdoshme për arrestim të ligjshëm, për mbledhjen e provave që ka rrezik të humbasin ose përmenjanimin e rrezikut të drejtpërdrejtë dhe serioz për njerëzit dhe përpasuri, në mënyrën e përcaktuar me ligj. Gjykata duhet që të miratoj veprimet e tillë në mënyrë retroaktive.
3. Fshehtësia e korrespondencës, telefonisë dhe komunikimit tjetër, është e drejtë e pacenueshme. Kjo e drejtë mund të kufizohet vetëm përkohësisht, në bazë të vendimit gjyqësor, nëse është e domosdoshme për ecurinë e procedurës penale ose për mbrojtjen e vendit, në mënyrën e parashikuar me ligj.
4. Secili person gëzon të drejtën e mbrojtjes së të dhënave personale. Mbledhja, ruajtja, qasja, korrigjimi dhe shfrytëzimi i tyre rregullohet me ligj.”

Neni 54
[Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]

“Cdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur.”

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6
(E drejta për një proces të rregullt)

“1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdoakuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.”

[...]

Neni 8
(E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare)

“1. Cdokush ka të drejtën e respektimit të jetës së tij private dhe familjare, banesës dhe korrespondencës së tij.

2. Autoriteti publik nuk mund të ndërhyjë në ushtrimin e kësaj të drejte, përvëcse në shkallën e parashikuar nga ligji dhe kur është e nevojshme në një shoqëri demokratike, në interes të sigurisë publike, për mbrojtjen e rendit publik, shëndetit ose moralit ose për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive të tjerëve.”

Neni 13
(E drejta për zgjidhje efektive)

“Cdokush, të cilin i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbrushje të funksioneve të tyre zyrtare.”

KODI NR. 06/L-074 PENAL I REPUBLIKËS SË KOSOVËS
BASHKËPUNIMI NË KRYERJEN E VEPRËS PENALE

Neni 31
Bashkëkryerja

Nëse dy apo më shumë persona së bashku kryejnë veprën penale duke marrë pjesë në kryerjen e veprës penale ose thelbësishët duke i kontribuar kryerjes së saj në ndonjë mënyrë tjetër, secili prej tyre është përgjegjës dhe dënohet me dënimin e paraparë për vepër penale.

KAPITULLI XXIII

VEPRAT PENALE TË NARKOTIKËVE

Neni 267

Blerja, posedimi, shpërndarja dhe shitja e paautorizuar e narkotikëve, substancave psikotrope dhe analoge

“1. Kushdo që pa autorizim blen ose posedon me qëllim të shitjes apo shpërndarjes, ose ofron për shitje substanca apo preparate të cilat janë shpallur me ligj si narkotikë, substanca psikotrope apo substanca analoge, dënohet me gjjobë dhe me burgim prej dy (2) deri në tetë (8) vjet .
[...]"

KODI Nr. 04/L-123 I PROCEDURES PENALE

Neni 361

Baza e aktgjykimit

“[...]

2. Gjykata detyrohet që me ndërgjegje të vlerësojë çdo provë një nga një dhe në lidhje me provat e tjera, dhe në bazë të vlerësimit të tillë të nxjerrë përfundim nëse fakti konkret është provuar.

Neni 370

Përbajtja dhe forma e aktgjykimit me shkrim

“[...]

7. Gjykata paraqet qartë dhe në mënyrë të plotë se cilat fakte dhe për çfarë arsyesh i konsideron të vërtetuara apo të pavërtetuara. Gjykata gjithashtu, në mënyrë të veçantë vlerëson saktësinë e provave kundërthënëse, arsyet e mosmiratimit të propozimit konkret të palëve, si dhe arsyet në të cilat është bazuar me rastin e zgjidhjes së çështjeve juridike, veçanërisht me rastin e vërtetimit të ekzistimit të veprës penale dhe përgjegjësisë penale të të akuzuarit, si dhe me rastin e zbatimit të dispozitave të caktuara të ligjit penal ndaj të akuzuarit dhe veprës së tij.

“[...]"

Neni 283

Provat që kërkohen për konfiskimin e pasurisë së përdorur, në kryerjen e veprës penale

1. “Para se gjykata të jep urdhrin përfundimtar për konfiskimin penal të ndërtuesës, pasurisë së paluajtshme, pasurisë së luajtshme apo asetit të përcaktuar në aktakuzë, në aktakuzë duhet të pretendohet dhe prokurori i shtetit duhet të provojë në shqyrtim gjyqësor se ndërtesa, sendi i paluajtshëm, sendi i luajtshëm ose aseti është përdorur në kryerjen e veprës penale.

2. Për qëllim të këtij neni, ndërtesa, pasuria e paluajtshme, pasuria e luajtshme ose aseti është përdor në vepër penale nëse:

2.1. ndërtesa, pasuria e paluajtshme, pasuria e luajtshme ose aseti është përdorur drejtpërdrejt për kryerjen e veprimit në mbështetje të veprës penale; [...]”

Neni 384 Shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale

“[...]

1.12. aktgjykimi nuk është përpiluar në pajtim me nenin 370 të këtij Kodi.
[...]

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

27. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të cilat janë të përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të Punës.

28. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridikioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirépo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

[...]

29. Gjykata i referohet edhe neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 47 (Kërkesa individuale)

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tija individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individ mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

Neni 48 (Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojoj”.

*Neni 49
(Afatet)*

“Kérkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

30. Për sa i përket përbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kérkesës është palë e autorizuar, e cila kundërshton aktin e organit publik, përkatësisht aktgjykimin [Pml.nr.301/2022] të Gjykatës Supreme të Kosovës të 6 shtatorit 2022, pasi që ka shtuar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kérkesës gjithashtu theksoi të drejtat dhe liritë që pretendon se i janë shkelur, në përputhje me kérkesat e nenit 48 (Saktësimi i kérkesës) të Ligjit dhe kérkesën e ka paraqitur në përputhje me afatet e përcaktuara në nenin 49 (Afatet) të Ligjit.
31. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu i referohet rregullit 34 (2) të Rregullores së Punës që përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kérkesën të papranueshme, nëse kérkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
32. Gjykata vë në dukje fillimisht se rregulli i lartpërmendur, bazuar në jurisprudencën e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ) dhe Gjykates, i lejon kësaj të fundit të shpallë kérkesat të papranueshme për arsy që lidhen meritat e çështjes. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund ta shpallë një kérkesë të papranueshme në bazë dhe pas vlerësimit të meritës së saj, respektivisht nëse vlerëson se përbajtja e kérkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç parashikohet në paragrafin (2) të rregullit 34 të Rregullores së Punës.
33. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, si dhe të Gjykatës, kérkesa mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm në lidhje me një pretendim specifik që mund të përbajë kérkesa. Në këtë drejtim, është më e saktë t'i quajmë “pretendime qartazi të pabazuara”. Kjo e fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të klasifikohet në katër grupe të ndryshme: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime të “shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsytuara” dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih rastet e GJEDNJ, Kemmachev kundër Francës, Aplikimi nr. 17621/91, kategoria (i), Mentzen kundër Letonië, Aplikimi Nr. 71074/01, kategoria (ii) dhe Trofimchuk kundër Ukrainës, Aplikimi nr. 4241/03, kategoria (iii)).
34. Për sa i përket vlerësimit të pranueshmërisë së kérkesës, pra vlerësimit nëse ajo është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata fillimisht do të rikujtojë thelbin e çështjes që përmban kjo kérkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kérkesës, për vlerësimin e të cilave Gjykata do të zbatojë standartet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ, sipas të cilave, sipas nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e obliguar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
35. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata rikujton, se parashtruesi i kérkesës në procedurën penale është dënuar përfundimisht me aktgjykimet e gjykatave të rregullta

për veprën penale të kryer të “blerjes, posedimit të paautorizuar, shpërndarjes dhe shitjes së narkotikëve, substancave psikotrope dhe substancave të ngjashme të përmendura në nenin 267, paragrafi 1 lidhur me nenin 31 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës”.

36. Duke pasur parasysh këtë, parashtruesi i kërkesës parashtroi një kërkesë në Gjykatë, duke besuar se në procedimin penal të zhvilluar ndaj tij, gjykatat e rregullta kanë kryer shkelje të konsiderueshme të të drejtave dhe lirive të garantuara nga nenet 24, 31, 36, 54 të Kushtetutës, si dhe nenet 6.1, 8, dhe 13 të KEDNJ-së.
37. Megjithatë, pavarësisht nga fakti se parashtruesi i kërkesës citoi disa nene të kushtetutës dhe të GJEDNJ-së, ai në thelb i lidh të gjitha shkeljet e mësipërme me një gjykim të drejtë, gjë që mund të shihet edhe nga pretendimet e tij. Më konkretisht, pavarësisht se parashtruesi i kërkesës është përpjekur të shpjegojë individualisht shkeljet e të drejtave të garantuara nga Kushtetuta dhe KEDNJ, ai në thelb paraqet argumente për shkeljet që rrjedhin pikërisht nga garancitë e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, duke lidhur kështu shkeljen e nenit 24 të Kushtetutës me konfiskimin e paligjshëm të automjetit, shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës, duke e lidhur atë me devijimin nga aktakuza, shkeljen e nenit 36 të Kushtetutës në lidhje me nenin 8 të KEDNJ-së, duke e lidhur atë me përdorimin e provave në procedurën e përcaktimit të përgjegjësisë penale, ndërsa shkeljen e nenit 54 të Kushtetutës në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës e lidh me paarsyeshmërinë e vendimeve gjyqësore, duke vlerësuar se ato bien në kundërshtim me vetveten.
38. Duke pasur parasysh këtë, pavarësisht nga fakti se parashtruesi i kërkesës përmendi shkelje të disa neneve të Kushtetutës dhe KEDNJ-së, Gjykata do t'i shikojë ato në kontekstin e garancive të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, duke pasur parasysh shpjegimet thelbësore të tyre që ndikuani në kategorizimin e tyre.
39. Pikërisht në mbështetje të kësaj, Gjykata deklaron se është përgjegjëse për karakterizimin e çështjeve kushtetuese që mund të përbahen në një rast specifik dhe mund të shqyrtojë vullnetarisht ankimet e dhëna në bazë të dispozitave ose qëndrimeve të pa kërkua shprehimisht nga palët (shih, në këtë drejtim, çështjen e Gjykatës: [KI48/18](#), parashtruesi i kërkesës: Ahmet Frangu, Aktgjykim i 22 korrikut 2020, paragrafi 81).
40. Për më tepër, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, ankimi, në rastin konkret të pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, karakterizohet nga faktet e përfshira në të, dhe jo vetëm nga baza ligjore dhe argumentet e kërkua shprehimisht nga palët (shih rastin e GJEDNJ-së: [Talpis kundër Italise](#), nr. 41237/14, Aktgjykim i 18 shtatorit 2017, paragrafi 77 dhe referencat e cituara në të).
41. Duke iu kthyer thelbit të çështjes, Gjykata vëren se paditësi i lidh këto shkelje me procedurat e zhvilluara në të gjitha fazat para gjykatave të rregullta, dhe në përputhje me rrethanat Gjykata është e detyruar t'i përgjigjet pyetjes nëse procedurat në tërësi ishin të drejta, në kontekst, **i)** nëse ka pasur devijim nga aktakuza, **ii)** nëse konfiskimi i automjetit ishte në përputhje me ligjin, **iii)** nëse provat e përdorura ishin në përputhje me ligjin dhe, **iv)** nëse aktgjykimet e kontestuara nga parashtruesi i kërkesës ishin kontradiktore dhe të paarsyetaura.
42. **i) nëse ka pasur devijim nga aktakuza gjatë procedurave gjyqësore**
Kështu, duke parë drejtësinë e procedurave gjyqësore në kontekstin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, përkatësisht **i) nëse ka pasur devijim nga aktakuza gjatë procedurave gjyqësore**, Gjykata kujton se njoftimi i akuzave, përfshirë klasifikimin

ligjor të veprës penale që gjykata mund të miratojë, duhet të jepet tashmë në aktakuzë ose gjatë procedurave në një mënyrë tjetër, siç është zgjatja zyrtare ose e qartë e aktakuzës. Vetëm duke iu referuar mundësisë abstrakte që gjykata mund të arrijë në një përfundim të ndryshëm në lidhje me klasifikimin ligjor të veprës nga ajo e ofruar nga Prokuroria nuk është e mjaftueshme. Për më tepër, në rastin e riklasifikimit të fakteve gjatë procedimit penal, i akuzuari duhet të ketë mundësinë të ushtrojë të drejtën e mbrojtjes në mënyrë efektive dhe në kohën e duhur (shih vendimin e GJEDNJ-së, *Block kundër Hungarisë*, Aktgjykim i 25 prillit 2011, paragrafi 24).

43. Duke sjellë parimet e lartpërmendura në një rast specifik, Gjykata së pari vëren se Prokuroria ka ngritur aktakuzë ndaj parashtruesit të kérkesës me dyshimin e arsyeshëm se ka kryer veprën penale të “*Blerjes, posedimit, shpërndarjes dhe shitjes së paautorizuar të narkotikëve, substancave psikotrope dhe substancave analoge nga neni 267, paragliji 1, në lidhje me nenin 31 të KPK-së*”. Gjykata konstaton gjithashtu se parashtruesi i kérkesës, pas shqyrimit, paraqitjes së provave, dëgjimit të dëshmitarëve të prokurorisë dhe mbrojtjes, ka shpallur fajtor parashtruesin e kérkesës për kryerjen e veprës penale të “*Blerjes, mbajtjes, hedhjes në treg dhe shitjes së paautorizuar të drogave narkotike, substancave psikotrope dhe analoge nga neni 267, paragliji 1, në lidhje me nenin 31 të KPRK*”.
44. Prandaj, siç u cek më lart është e qartë se nuk ka pasur devijim nga aktakuza në lidhje me natyrën e kryerjes së veprës penale si në procedurën për përcaktimin e aktakuzës nga Gjykata Themelore ashtu edhe në procedurën për nxjerrjen e aktgjykimit të formës së prerë të Gjykatës Supreme.
45. Megjithatë, ajo që Gjykata konstaton si bazë të mundshme mbi të cilën parashtruesi i kérkesës konsideron se ka pasur devijim nga aktakuza fillestare është fakti se gjatë procedurave në Gjykatën Themelore, Prokuroria u tërhoq nga pretendimi se “*qëllimi i parashtruesit të kérkesës ishte të dërgonte substancën narkotike në Francë*”.
46. Por për Gjykatën, është e qartë se kjo çështje është shtjelluar në detaje, si nga Gjykata e Apelit ashtu edhe nga Gjykata Supreme, sepse ky ishte një nga pretendimet e rëndësishme në procedurat ankimore.
47. Vetëm duke parë arsyetimin ligjor të Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme në lidhje me këtë argument ankimore, Gjykata konstaton se konkluzioni i të dy gjykatave ishte se prokuroria në argumentin përbyllës para Gjykatës Themelore largoi nga aktakuza se “*qëllimi i parashtruesit të kérkesës ishte të dërgonte lëndën narkotike në Francë*”, sepse të njëjtat, pra aktet e inkriminuara në fjalë, nuk hyjnë në fushën e veprës penale për të cilën ai akuzohet dhe është shpallur fajtor.
48. Prandaj, për gjykatat e rregullta, vetë akti i “*posedimit*” të një lënde narkotike nga parashtruesi i kérkesës dhe qëllimi i tij për ta shitur atë është një akt që korrespondon me kualifikimin ligjor të veprës penale për të cilën ai akuzohet, dhe më vonë shpallet fajtor, ndërsa vetë verifikimi se ku dhe kujt do t'i shitej nuk është diçka që duhet të përcaktohet duke pasur parasysh kualifikimin ligjor të aktit që i ngarkohet parashtruesit të kérkesës.
49. Nga ana tjetër, Gjykata nuk mund të mos konstatojë se gjykatat i kanë dhënë shpjegim edhe parashtruesit të kérkesës, kur dhe në çfarë kushtesh mund të konsiderohet se bëhet fjalë për një aktakuzë të ndryshuar, pra për një tjetër kualifikim ligjor të veprës penale në fjalë, dhe lidhet me aktin e përcaktimit “*ku dhe kujt do t'i shitej lënda narkotike*”, gjë që sigurisht nuk është kërkuar as nga prokuroria, as nga gjykata e shkallës së parë.

50. Gjykata dëshiron të rikujtojë se GJEDNJ-ja trajtoi çështje të ngjashme në praktikën e saj, kështu që në rastin *Dallos kundër Hungarisë*, për GJEDNJ-në, rrethanat kryesore ishin që Gjykata Supreme në procedurën e shqyrtimit shqyrtoi nëse parashtuesi i kérkesës ishte fajtor për një veprë penale nën një “pretendim të riformular” ose jo. GJEDNJ arriti në përfundimin se parashtuesi i kérkesës kishte mundësinë para Gjykatës Supreme të paraqiste mbrojtjen e tij në lidhje me “pretendimin e riformular” në aktakuzë. Duke vlerësuar drejtësinë e procedurës në tërësi dhe duke pasur parasysh natyrën e shqyrtimit të çështjes në Gjykaten Supreme, Gjykata u bind se të gjitha mangësitë në procedurën para Gjykatës Themelore ishin korrigjuar së pari para Gjykatës së Apelit dhe më pas para Gjykatës Supreme (paragrafi 49 dhe 50), dhe se të drejtat e parashtuesit të kérkesës pér t'u informuar në detaje për natyrën dhe arsyet e aktakuzës ndaj tij nuk janë shkelur, dhe se ai kishte kohë dhe mundësi të mjaftueshme për të përgatitur mbrojtjen e tij, prandaj u konkludua se neni 6 i Konventës nuk është shkelur. (shih vendimin e GJEDNJ-së *Dallos kundër Hungarisë* nr. 29082/95, para. 47–53, aktgjykim i 1 marsit 2001).
51. Sipas mendimit të Gjykatës, nga këto rrethana del se parashtuesi i kérkesës ka qenë në dijeni të të gjitha faktave thelbësore të veprës që i atribuohet nga aktakuza, dhe se “ndërhyrja e vogël” e prokurorisë gjatë vërtetimit të aktakuzës në Gjykaten Themelore, për të cilën ai ka qenë në dijeni, nuk ka qenë parakusht për përcaktimin e fajësisë së parashtuesit të kérkesës për veprën penale të kryer, dhe as nuk është shtuar një pikë tjetër e re në aktakuzën fillestare që do të conte në një kualifikim të ri të veprës penale. Kështu, prokuroria thjesht harmonizoi përshkrimin faktik të veprës penale me gjendjen faktike gjatë shqyrtimit kryesor, dhe për këtë arsyen një ndërhyrje e tillë nga prokuroria nuk mund të konsiderohet se ka prishur parimin e “barazisë së palëve”. (shih GJEDNJ, *Bäckström dhe Andersson kundër Suedisë*, aplikimi nr. 67930/01, vendim i 5 shtatorit 2006).
52. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se mospërfshirja në aktakuzë e shpjegimit të pretendimeve të veprës penale se “*qëllimi i parashtuesit të kérkesës ishte dërgimi i lëndës narkotike në France*”, është diçka që sigurisht nuk ndikoi në “dënimin më të rëndë” të parashtuesit të kérkesës në procedimin penal për shkak se vepra penale për të cilën ai u shpall fajtor, është një veprë penale që ka të përcaktuar saktësisht dënimin për të cilin ai u dënuar.
53. Prandaj, nga siç u cek më lart mund të konkludohet se janë të pabaza pretendimet e parashtuesit të kérkesës se ka pasur devijim nga aktakuza gjatë procedimit, dhe se me këtë ka ardhur deri te shkelja e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
- ii) ligjshmëria e konfiskimit të automjetit**
54. Më tej, duke marrë parasysh drejtësinë e procedurave gjyqësore në kontekstin e **ii) ligjshmërisë së konfiskimit të automjetit**, Gjykata konstaton se Gjykata Themelore i ka kushtuar një pjesë të veçantë të aktgjykimit të saj rrëth shpjegimit të ligjshmërisë së një vendimi të tillë, duke e bazuar atë në dispozitat ligjore të nenit 283, paragrafi 2, nën-paragrafi 2.1 të KPK-së. Gjykata konstaton se neni në fjalë i ligjit të referuar nga Gjykata Themelore rregullon plotësisht çështjen dhe procedurën e konfiskimit të pasurisë së përdorur gjatë kryerjes së veprës penale.
55. Prandaj, në mënyrë që ndonjë pasuri e përdorur për kryerjen e veprës penale të konfiskohet, “[...] prokurori i shtetit duhet të provojë në shqyrtimin kryesor se objekti, pasuria e paluajtshme, pasuria e luajtshme ose mjeti është përdorur në veprën penale.” Gjykata vëren se, në aktakuzë, Prokurori ka kërkuar në mënyrë specifike konfiskimin e automjetit të parashtuesit të kérkesës, sepse, siç thuhet në

propozim, “është përdorur për të kryer ndonjë veprim që synon ndihmën e një vepre penale”.

56. Megjithatë, vet propozimi për konfiskimin e pasurisë si i tillë nuk është i mjaftueshëm nëse nuk mbështetet nga prova të cilat tregojnë pa mëdyshje se është përdorur për të kryer vepren penale.
57. Për Gjykatën është më se e qartë se Gjykata Themelore, para se të merrte vendimin për konfiskimin e automjetit, shqyrtoi dhe analizoi tërësisht provat në lidhje me përgjegjësinë penale të parashtruesit të kërkesës, dhe se vetëm pas konstatimit të saj i kushtoi vëmendje të veçantë propozimit të prokurorit për konfiskim, duke analizuar të gjitha provat që ishin paraqitur në propozim, dhe se vetëm pas kësaj mori një vendim, të cilin e arsyetoit në mënyrën e mëposhtme;

“Pas vlerësimit të propozimit për gjendjen e dokumenteve dhe provave [...], u konstatua se (automjeti) në lidhje me veprimet e të pandehurve, ka shërbyer si objekt i veprës penale, në mënyrë të tillë që “u provua se i pandehuri S.A., me këtë automjet, ka transportuar të pandehurin A.E., i cili e mbante edhe çantën me materie narkotike.”

58. Në të njëjtin kontekst, Gjykata konstaton së parashtruesi i kërkesës ka ngritur çështjen në lidhje me ligjshmérinë e vendimit për konfiskimin e automjetit, si në Gjykatën e Apelit ashtu edhe në Gjykatën Supreme, për të cilën ka marrë arsyetime që kanë baza në dispozitat ligjore, në të cilat kanë theksuar se pretendimet e ankimit nuk qëndrojnë, sepse në këtë rast konkret është kryer një vepër penale e shkallës së parë, në bazë të dispozitës ligjore të nenit 267, paragrafët 1 dhe 5 të KPRK-së, “nga i akuzuari është sekuestruar edhe automjeti si mjet për kryerjen e veprës penale, [...] në rastin konkret automjeti është përdorur si mjet për kryerjen e veprës penale dhe është sekuestruar me aktgjykimin e kontestuar.”
59. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës se shkelja e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, ka ndodhur për shkak të ii) vendimit të paligjshëm për konfiskimin e automjetit, janë të pabaza.

iii) se përdorimi i provave nuk ka qenë në përputhje me ligjin

60. Duke konsideruar pretendimin e tretë të parashtruesit të kërkesës se përdorimi i materialit të provave nuk ishte në përputhje me ligjin, e për këtë duke iu referuar mesazheve me SMS, është diçka që, sipas parashtruesit të kërkesës, shkel nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
61. Në kontekst të këtyre pretendimeve, Gjykata vë në dukje praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së dhe Gjykatës Kushtetuese, sipas së cilës është detyrë e gjykatave të rregullta, dhe në veçanti e gjykatës së shkallës së parë, të vlerësojnë provat e paraqitura dhe rëndësinë e tyre në rastin konkret (shih vendimin e GJEDNJ *Elsholz kundër Gjermanisë*, aktgjykim i 13 korrikut 2000, kërkesa nr. 25735/94, parografi 66). Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk do të vlerësojë cilësinë e gjetjeve të gjykatave të rregullta në lidhje me vlerësimin e provave, përvëç rasteve kur ky vlerësim duket qartazi arbitrar.
62. Po kështu, Gjykata Kushtetuese nuk do të ndërhyjë në atë se cilave prova të palëve në procedurë i besojnë gjykatat e rregullta në bazë të një vlerësimi gjyqësor të lirë. Gjithashtu, gjykata thekson se gjykatat e rregullta janë të detyruara të vlerësojnë me ndërgjegje të gjitha provat individualisht dhe në lidhje me provat e tjera, dhe pastaj në

bazë të një vlerësimi të tillë të kujdeshëm, të konkludojnë nëse është provuar një fakt, i cili është parashikuar edhe nga neni 361, paragrafi 2 i KPK-së. Megjithatë, vlerësimi i lirë i provave kërkon një arsyetim, si të secilës provë individualisht ashtu edhe të të gjitha provave së bashku, dhe sjelljen e të gjitha provave në një marrëdhënje logjike reciproke (shih vendimin e GJEDNJ-së, [Suominen kundër Finlandës](#), aktgjykim i 1 korrikut 2003, aplikimi numër 37801/97, paragrafi 36).

63. Duke marrë parasysh pretendimin e parashtruesit të kërkesës se *aktgjykimet e gjykatave të rregullta ishin të bazuara në prova të paligjshme që dolën nga mesazhet me SMS*, është diçka me të cilën kjo Gjykatë nuk mund të pajtohet, veçanërisht kur merret parasysh rrjedha e procedurës gjyqësore, si dhe materiali i provave të përdorura nga gjykatat për të provuar përgjegjësinë penale të parashtruesit të kërkesës.
64. Gjykata duhet veçanërisht të theksojë se në asnjë pjesë të aktgjykimeve të gjykatave të rregullta nuk ka mundur të vërejë se çështja e provave që rrjedhin nga mesazhet me SMS në asnjë mënyrë nuk është përmendur në procedurën e provës, as që prova të caktuara janë mbledhur në bazë të informacionit të marrë nga përbajtja e mesazheve me SMS. Rrjedhimisht, Gjykata as nuk ka nevojë të vlerësojë ligjshëmërinë e tyre.
65. Në anën tjetër, Gjykata ka vënë re se se në aktgjykimet e kontestuara nuk u ka munguar një analizë gjithëpërfshirëse e provave të paraqitura, duke i lidhur ato me njëra-tjetren dhe duke nxjerrë konkluzionin se parashtruesi i kërkesës ka kryer veprën penale për të cilën është dënuar. Konkretisht, Gjykata duhet të theksojë faktin se konkluzioni i të gjitha gjykatave ishte se mbrojtja nuk kundërshtonte rr Ethanat kryesore në të cilat gjykatat ishin orientuar për të gjetur dhe argumentuar të vërtetën e përfshirjes së parashtruesit të kërkesës në kryerjen e kësaj vepre penale, dhe se rr Ethanat e shpjeguara nga i pandehuri “*nuk u mbështetën me asnjë provë përvëç se ato ishin vetëm supozime*”.
66. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata konstaton se aktgjykimet mbi përgjegjësinë penale të parashtruesit të kërkesës nuk bazohen në prova të paligjshme që rrjedhin nga mesazhet me SMS, dhe për këtë arsy nuk ka shkelje të së drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm sipas nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, dhe për këtë arsy nuk ka shkelje të së drejtës sipas nenit 8 të KEDNJ-së.

iv) se aktgjykimet e gjykatave të rregullta janë kontradiktore dhe të paarsyetuara.

67. Gjykata cek si pretendim të fundit të parashtruesit të kërkesës për shkelje të pretenduar të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, pretendimin se aktgjykimet e gjykatave të rregullta janë “*kontradiktore dhe të paarsyetuara*”, pa përcaktuar se në çfarë konteksti vlerëson se ato nuk janë të arsyetuara dhe, në lidhje me cilin fakt të rëndësishëm që mund të vërë në pikëpyetje drejtësinë e procedurës.
68. Me qëllim të kuptimit më të quartë të parimit të së drejtës për një vendim gjyqësor të arsyetuar, Gjykata duhet të theksojë se e drejta për një vendim të arsyetuar është pjesë e pandashme e së drejtës për një gjykim të drejtë, i cili detyron gjykatat të arsyetojnë vendimet e tyre sepse mungesa e arsyeve të mjaftueshme dhe relevante në vendimin gjyqësor mund të tregojë, ndër të tjera, vendimmarrje arbitrale gjyqësore. Megjithatë, kjo nuk nënkupton detyrimin e gjykatave për t'iu përgjigjur në detaje çdo argumenti të paraqitur nga palët në procedurë, përkatësisht në ankesa ose parashtrime të tjera përkatëse, por ato duhet t'u përgjigjen atyre argumenteve që janë vendimtare dhe vendimtare për marrjen e një vendimi (shih, aktgjykin e GJEDNJ [Ajdarić kundër Kroacisë](#), të 13 dhjetorit 2011, parashresa nr. 20883/09, pika 34).

69. Gjykata kujton se megjithëse gjykata vendore ka një fushë të caktuar vlerësimi të brendshëm kur bëhet fjalë për pranimin e argumenteve dhe vendimin për pranueshmérinë e provave, ajo është e detyruar të arsyetojë veprimet e saj duke arsyetuar të gjitha vendimet e saj (shih, rastet e GJEDNJ, *Suominen kundër Finlandës*, nr. 37801/97, aktgjykim i 24 korrikut 2003, paragrafi 36; si dhe *Carmel Saliba kundër Maltës*, nr. 24221/13, aktgjykim i 24 prillit 2017, paragrafi 73).
70. Për më tepër, Gjykata rikujton se nenin 370, paragrafi 7 i KPK-së shpjegon qartë edhe detyrimin e Gjykatës, e cila duhet të *paraqesë në mënyrë të detajuar në aktgjykim faktet që ajo i merr si të provuara apo të paprovuara dhe për çfarë arsyesh.*
71. Bazuar në faktet e rastit konkret, të cilat rrjedhin nga aktgjykimet e kontestuara të paraqitura në këtë gjykatë si dhe nga pretendimet, Gjykata vëren se gjykata e shkallës së parë në aktgjykimin e saj ka përshkruar procesin e vlerësimit individual të provave, ndërlidhjen e tyre dhe nxjerrjen e konkluzionit se parashtruesi i kërkesës ka kryer veprën penale në fjalë. Përkatësisht, Gjykata Kushtetuese thekson se gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar qartë se mbi çfarë provash ka bazuar vendimin e saj, duke interpretuar kështu faktet e vërtetuara në mënyrë plotësisht të qartë dhe të kënaqshme në arsyetimin e vendimit të saj, ashtu që te kjo gjykatë nuk konstatohet arbitraritet në këtë drejtim.
72. Për më tepër, Gjykata Kushtetuese thekson se Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme, duke vendosur për pretendime identike ankimore, të cilat i përsërit edhe në kërkesë, kanë dhënë arsyë të qarta se këto pretendime janë të pabaza, si dhe kanë arsyetuar qartë pse kanë konfirmuar në tërësi vendimin e shkallës së parë, i cili gjithashtu nuk jep përshtypjen e arbitraritetit. Duke pasur parasysh sa më sipër, Gjykata Kushtetuese vlerëson se gjykatat e rregullta kanë dhënë arsyë të qarta dhe të sakta për qëndrimet e tyre në arsyetimin e vendimeve të kontestuara, në mënyrë që vlerësimi i provave të paraqitura të mos duket arbitrar ose i papranueshëm në vetvete, dhe as nuk ka ndonjë element që do të tregonte se procedura e provës është keqpërdorur në dëm të ankuesit.
73. Prandaj, Gjykata është e bindur se aktgjykimet e kontestuara janë të arsyetuara në përputhje me principin dhe parimet e së drejtës për gjykim të drejtë si dhe në përputhje me nenin 370, paragrafi 7 të KPK-së, gjë të cilën e ka analizuar dhe shpjeguar tërësisht Gjykata Supreme në aktgjykimin e saj.
74. Përfundimisht, Gjykata konkludon se pretendimi i parashtruesit të kërkesës në tërësi duhet të shpallet i papranueshëm si qartazi i pabazuar, për arsyë se pas analizës u konstatua se pretendimet e tij për shkelje të së drejtës për "gjykim të drejtë" bien nën pretendimet e kategorisë (iii) "të pambështetura ose të paarsytuara", prandaj të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 34 të Rregullores së Punës.
75. Prandaj, kërkesa duhet të refuzohet si e papranueshme në baza kushtetuese, siç është e përcaktuar me nenin 113 (7) të Kushtetutës, e parashikuar me nenet 47 dhe 48 të Ligjit dhe e specifikuar më tej në rregullin 34, paragrafi 2 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenet 47 dhe 48 të Ligjit dhe rregullin 34 (2) të Rregullores së punës, më 30 janar 2024, njëzëri

VENDOS

- I. TË SHPALLË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA DËRGOJË këtë aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi në ditën e publikimit në Gazetën Zyrtare, në pajtim me paragrafin 5 të nenit 20 të Ligjit.

Gjyqtari raportues

Bajram Ljatifi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani

